

Stavangeren

6-6-60

Sunniva og Waldemar Smith på Stavanger-besøk

Beretter om opphold i Østen, om årsaken til mistillit, og fellesnevneren for enhet i verden

Malerinnen Sunniva og pianisten Waldemar Smith.

Et par medlemmer av kunstnerfamilien Smith, malerinnen Sunniva og hennes bror pianisten Waldemar, har vært på et kort Stavanger-besøk. De deltok i MRA-teamet i Stavanger i forbindelse med Frank Buchmanns 80 års dag 4. juni. En av årsakene var også at de hadde lyst til å se glassmaleriene i Domkirken som deres bror Victor har skapt.

— Vi synes glassmaleriene er herlige og at fargene beriker kirken, sier de. — Nettopp den stillen Victor har valgt, understreker helheten i kirken. Jeg synes den ligger der som en juvel, sier malerinnen.

Deres begeistring omfatter også selve byen.

— Stavanger er en herlig og morsom by, sier Waldemar Smith.

— Så charmerende, fortsetter Sunniva. — Det er sant som det er sagt, at denne byen har mange kort på hånden.

De to som ofte og lenge oppholder seg i utlandet, synes det er vidunderlig å være hjemme i Norge — for en kortere eller lengre tid — det vet de ikke noe om.

— Her er en avveksling og friskhet i naturen som er noe helt enestående, sier Waldemar som i går reiste videre til Bergen hvor han og søstere gjerne vil overvære noen av festspillene og treffe venner fra gamle dager. Og det rare er, innskytter han, at over alt i Østen møtte vi mennesker som hadde lyst til å komme til Norge, se landet med fjordene og fjellene.

Søskenparet har i noen måneder

oppholdt seg i Østen og kommer hit fra India. Hele familien Smith har som mange vil vite stillet seg til disposisjon for MRA. Sammen med danserinnen Fernanda ble de invitert til Japan etter Macinac-konferansen i fjor sommer, og har oppholdt seg der i 4 måneder. Unge japanere som deltok i konferansen, skrev et skuespill som har vært oppført i Japan, og som pianisten Waldemar Smith har skrevet musikken til. Stykket heter «The road to tomorrow». Sunniva arbeidet bak scenen.

— Folk strømmet til stykket, forteller hun, — de sprengte teatret og etterpå gikk vi ut i salen og talte med publikum som flokket seg om oss. Særlig var det inspirerende å se den store interesse blant Japans ungdom. Det er klart at den befinner seg på en skillevei. At også interessen omfattet de ledende politikere som følger nøye med hvor ungdommens interesser går, gir håp om hvordan alminnelige mennesker kan rekke nasjonene. Statsminister Kishi i rettet en takk til dr. Buchmann for de retningslinjer han hadde trukket opp, og tilføyet at de hadde inspirert ham til å handle riktig.

Søskenparet fulgte også med til Filippinene hvor stykket ble oppført, og forteller om den bitterhet som har rådet. Japanerne kom for å demonstrere en ny type mennesker og evnet også å skape et revolusjonerende nytt forhold mellom nasjonene. Det samme gjelder forholdet mellom Japan og Korea.

28-01-081
Fra politikken kommer samtalen

inn på dagliglivet i Japan hvor kvinnene nå er blitt fri og har stemmerett, hvor europeerne virker så store og klumpete i motsetning til de nette små japanerne.

Sunniva Smith forteller om forskjellen i seder og skikker — om skoene som måtte settes utenfor værelsene, om rå fisk og blekksprut og tang og tare som retter på menyen, om å spise med pinner og sitte og ligge på gulvet. Stoler finnes ikke. Om to som blir presentert for hverandre og bukker og bukker til den eldste stopper! Problemet er bare av og til å vite hvem som er eldst! De har vært på Formosa, i Hongkong, Vietnam hvor der var mottakelse hos selveste presidenten, i Burma hvor statsminister Unu hadde teselskap i sin residens, og hvor søstrene Sunniva og Fernanda danset norske nasjonaldanser i bunad på det store parkettet. Ferden gikk videre til India med nye mottakelser på høyeste hold. Og over alt bodde Smith-ene i japanske hjem og fikk lære dagliglivet å kjenne på nært hold.

— Og planene fremover?

— De ser på hverandre. Så svarer Waldemar: Caux åpner jo snart. Vi tror at konferansen i Caux vil komme til å bety noe for Europas enhet, sier han.

Waldemar Smith ga opp sin konsert-karriere for 10 år siden fordi han mente at det var så mange gode pianister i verden, og fordi han så det som en nødvendighet å gi sin tid og sine evner til arbeidet for MRA.

— Jeg har bl. a. spilt i indisk radio — et Grieg-program, sier han.

— Men jeg gjør det bare innen rammen av MRA. Jeg føler det slik at det ikke nytter å det bare å jatte etter egen suksess. Det er jo nettopp det som har sådd mistillit til Vesten blant Østens folk, at vi er så materialistiske i hele vår livsoppfatning. Og før vi blir villig til å se at vi må forvandles både personlig og på nasjonal basis, og gjøre godt igjen det gale vi har gjort, vil ikke tilliten komme tilbake. Vi har påført folkene megen krig og utbyttet Østen på mange måter. Men straks østerlendingen merker ærlighet og oppriktighet, er tilliten opprettet. Og nettopp på det grunnlag vil vi søke enhet med dem, sier Waldemar Smith. — Frank Buchmanns historiske oppgave er at han har bevist i eget liv og hos dem han har utfordret, at den menneskelige natur kan forandres. Det er fellesnevneren i verden i dag hvorpå man kan finne enhet. Jeg har også en levende følelse av at statsministre i Østen har fått ny inspirasjon etter Buchmanns besøk.

— Det er jo så at hele den Smithske familie er MRA-ere?

— Ja, vi tror at løsningen på de mange problemer i verden i dag ligger i en ny enhet mellom mennesker og miljøer, og at vi da må begynne i familien. Vi fant enhet i vår familie da vi sluttet å klandre hverandre og i stedet kunne be om tilgivelse.

— Men det hører vel til sjelden-

hetene at en hel familie går inn for MRA slik som dere?

De ser på hverandre — så sier en av dem: Når en i familien begynner, kommer gjerne de andre etter. Det burde være det normale. Og det vil bli det — det vil vi arbeide for.

— Det kan ikke være noe lettvint liv å leve slik selv om det nok må være interessant?

— Vi lever faktisk i kuffert, sier Sunniva.

— Og ligger såvisst ikke på lat-siden, tilføyer Waldemar Smith.

ho.

Tegning av Sunniva Smith. Presentasjon i Japan. Hvem mon er eldst av oss to?